

v é q z é s

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

## Indokolás

### I.

- [1] A Pápai Járásbíróság 2018. április 9. napján meghozott 12.B.258/2017/12. számú ítéletében ... terheltet az ellene közúti baleset okozásának vétsége [Btk. 235. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett a bűnjelekről és megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.
- [2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség a terhelt bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. A Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2018. november 8. napján kihirdetett és jogerőre emelkedett 2.Bf.443/2018/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság határozatát helybenhagyta.

### II.

- [3] A bíróság ügydöntő határozata ellen a Veszprém Megyei Főügyészség Bf.27/2019/1-I. szám alatt nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontjában meghatározott okból a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása végett.
- [4] A felülvizsgálati indítványában azzal érvelt, hogy a másodfokú bíróság tévedett a veszélyhelyzet kezdetének megállapításakor és ebből téves jogi következtetést vont le.
- [5] Kifejtette, hogy az absztrakt veszélyhelyzet akkor alakult át tényleges veszélyhelyzetté, amikor a sértett a terhelt menetiránya szerinti baloldali buszmegálló mellett található járdáról a buszöbölbe lépve megindult a menetirány szerinti jobb oldal felé és ez a veszélyhelyzet nem szűnt meg akkor sem, amikor a sértett esetlegesen a terhelt haladási sávjából kihaladt, hiszen a jobboldali járdát nem érte el, legfeljebb a jobboldali buszöbölben tartózkodott, mely kétségtelenül az úttest részét képezi (elsőfokú ítélet 8. oldal). Márpedig a terheltnek a sértett úttesten tartózkodása esetén a veszély elhárítására felkészült állapotban kellett volna lennie, hiszen számolnia kellett volna az időskorú sértett esetleges rosszulléte miatti vagy egyéb okból történő elesésével, esetleges megfordulásával. Nem tekinthető a veszély elhárításra felkészült magatartásnak a terhelt 50-55 km/h sebességű haladása.
- [6] A KRESZ 43. § (4) bekezdés a) pontjában fokozott ügyelési kötelezettségből eredően a menetrend szerint közlekedő járművek megállóhelyét a járművezetőnek úgy kell megközelítenie, hogy az adott esetben jelentkező veszélyhelyzetet el tudja hárítani. Így, ha azt látja, vagy kellő gondosság mellett látnia kellene, hogy a

gyalogos szabályt szeg, az ebből folyó veszélyhelyzetet késedelem nélkül el kell hárítania. A fokozott ügyelési kötelezettségéből eredően nem hivatkozhat a szabályszegés váratlanságára és a reakcióidőt növelő hatására.

- [7] A felülvizsgálati indítvány előterjesztője szerint ennek az előírásnak a terhelt magatartása nem felelt meg. Az ítéleti tényállás szerint a sértettnek a terhelt menetiránya szerinti bal oldalról a jobb oldalra történő áthaladását messziről (mintegy 100 méterről) észlelnie kellett, ennek ellenére a sebességét nem csökkentette, a speciális közlekedési helyszínen a fokozott gondosságot nem tanúsította, mulasztása odavezetett, hogy a kialakult veszélyhelyzetet már nem tudta elhárítani. A terhelt mulasztása és a bekövetkezett baleset között az okozati összefüggés fennállt.
- [8] A fentiekre tekintettel a Veszprém Megyei Főügyészség azt indítványozta, hogy a Kúria a Be. 663. § (1) bekezdése alapján a Pápai Járásbíróság 12.B.258/2017/12. számú ítéletét, illetve a Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.443/2018/3. számú végzését helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra.
- [9] A Legfőbb Ügyészség BF.191/2019/1. számú átiratában a Veszprém Megyei Főügyészség felülvizsgálati indítványát helyes indokainál fogva - kiegészítéssel - fenntartotta.
- [10] Átiratában utalt arra, hogy az ítéletben megállapított tényállásból kizárólag az a körülmény nem állapítható meg egyértelműen, hogy a sértett a megfordulását megelőzően teljes egészében, vagy csak részben haladt be a terhelt által igénybe vett forgalmi sávba. Ennek azonban - álláspontja szerint - a terhelt büntetőjogi felelőssége szempontjából nincs jelentősége.
- [11] A Legfőbb Ügyészség kifejtette, hogy a KRESZ 43. § (4) bekezdés a) pontjában írt kötelezettség megszegése a terhelt terhére a törvényszék azon jogi álláspontjából kiindulva is megállapítható, hogy a veszélyhelyzet kezdete a sértettnek - az átkelés szándékával - történő úttestre való (vissza)lépése, melyhez viszonyítva a terhelt lassító fékezéssel a balesetet 32-38 km/h sebesség mellett elkerülhette volna. A KRESZ 43. § (4) bekezdés a) pontjának helyes értelmezése szerint a balesettel érintett útszakaszon, lakott területen belül, az út bal és jobb oldalán egyaránt autóbuszöböllel ellátott buszmegállókra, a jobb oldalon lévő, legalább 8 fős gyalogos csoportra és kiemelten a 7,6 másodpercen keresztül az úttesten tartózkodó - idős korú - gyalogos sértettre figyelemmel a törvényszék által meghatározott mértékű elkerülhetőségi sebességgel történő haladás is elvárható volt a terhelttől.
- [12] A Legfőbb Ügyészség ugyanakkor osztotta a felülvizsgálati indítvány álláspontját abban, hogy téves a törvényszék álláspontja a veszélyhelyzet kezdetére vonatkozóan. Érvelése szerint a terheltnek a sértett által az úttesten balról jobbra történő áthaladás megkezdésekor olyan mértékben kellett volna a járműve sebességét megválasztania, a korábbihoz képest csökkentenie, hogy egy, a

közlekedés biztonsága szempontjából kiemelt kockázatot jelentő, ezért a vezető részéről fokozott gondosságot és körültekintést igénylő területet és az ott közlekedő sértettet oly módon közelítse meg, hogy annak akadálytalan átkelését az úttest teljes keresztmetszetében feltétlenül biztosítani tudja. Ez a kötelezettsége a sértett áthaladásának és az úttesten tartózkodásának ideje alatt folyamatosan terhelte, amely kötelezettsége nem szűnt meg és nem is szakadt meg, mert a sértett az úttestet nem hagyta el, az áthaladást nem fejezte be.

- [13] Mindezek alapján a terhelt megszegte a KRESZ 43. § (4) bekezdés a) pontjában írt kötelezettségét és ezzel oksági kapcsolatban következett be a baleset. Mind a közlekedési szabályszegés, mind az eredmény vonatkozásában a terhelt tudatos gondatlansága állapítható meg.
- [14] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a Be. 663. § (1) bekezdés a) pontja alapján a megtámadott határozatokat helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.
- [15] A terhelt és meghatalmazott védője a Veszprém Megyei Főügyészség felülvizsgálati indítványára és a Legfőbb Ügyészség átiratára nem tett észrevételt.

### III.

- [16] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely csak a Be. 648. § a), b) és c) pontjában meghatározott felülvizsgálati okokból, és a Be.-ben meghatározott feltételek szerint vehető igénybe.
- [17] A Be. 648. § a) pontja értelmében a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak van helye a büntető anyagi jog szabályainak megsértése okából.
- [18] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja szerint felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével mentette fel a terheltet.
- [19] A felülvizsgálat során a tényálláshoz kötöttség érvényesül. A felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés]. A felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye.
- [20] A tényállás irányadósága azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Ennek megfelelően a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható.
- [21] A Kúria az irányadó tényállás általános meghatározása körében előrebocsátja, hogy a felülvizsgálati eljárásban irányadó tényálláshoz tartozónak kell tekinteni a jogerős határozat

indokolása bármely részében szereplő minden ténymegállapítást, amely az elbírált bűncselekmény büntetőjogi megítélésénél jelentős (BH 2006.392.).

- [22] A jogerős ítéletben megállapított tényállás lényege (Pápai Járásbíróság 12.B.258/2017/12. számú ítélet 2. oldal 3-5. bekezdés, 3. oldal 7. bekezdés-6. oldal 1. bekezdés):
- [23] ... terhelt 2013. április 11. napján reggel ... forgalmi rendszámú ... típusú személygépkocsijával közlekedett város 1 irányából város 2 felé a ... számú főúton, tiszta időben, jó látási viszonyok között. A ... számú főút áthalad ... településen. A terhelt 6 óra 50 perc körüli időben a főút ... utcának elnevezett szakaszán, egy hosszan balra ívelő, jól belátható kanyarból 50-55 km/h sebességgel közelítette meg a ... szám után kezdődő, az út bal és jobb oldalán is buszöböllel ellátott buszmegállókat. A terhelt menetiránya szerinti jobb oldalon lévő buszmegállóban, a járdán buszra várakozók - többségükben diákok - legalább 8 fős csoportja állt. Szintén a helyszínen tartózkodott - közelebbről meg nem határozható helyen - ... sértett. A terhelt észlelési, cselekvési képességét külső (a saját és a sértett cselekvési körén kívül eső) körülmény nem befolyásolta.
- [24] ... sértett tisztázatlan körülmények között a terhelt által vezetett személygépkocsi elé lépett és ekkor őt a terhelt 40-44 km/h sebességre lelassítva, saját forgalmi sávjában a járműve bal első részével elütötte. Az elütés pillanatában a sértett mozgásban volt, a terhelt menetiránya szerinti jobbról balra haladt, testsúlyát az előrelépő bal lábára helyezte, haladási iránya körülbelül 10 fokos szöget zárt be az úttestre állított merőlegessel, a terhelt járművétől távolodó irányba.
- [25] Nem nyert kétséget kizáró bizonyítást a vád tényállása a vonatkozásban, hogy ... sértett akkor, amikor a terhelt haladási iránya szerinti baloldali buszmegállóból a szemközti oldal felé elindult megfordulása előtt csak részben haladt be a terhelt forgalmi sávjába. Lehetséges ugyanis az, hogy a sértett elérte az út jobboldali vonalát, majd megfordulva az úttestre (vissza)lépve, visszaindult a túloldalra (Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.443/2018/3. számú ítélet 2. oldal 4. bekezdés 4-8. sor, 3. oldal 34. sor, 4. oldal 8. sor).
- [26] ... sértett a baleset következtében elszenvedett agyzúzódás miatt életét veszítette.
- [27] A Kúria utalni kíván arra, hogy a másodfokú bíróság ítéletének indokolásából egyértelműen megállapítható volt, hogy a törvényszék az „út jobboldali vonalát elérve” kifejezést abban az értelemben használta, hogy a sértett a jobboldali járdára fellépett, mert a sértett a jobboldali járda irányából a baloldali járda irányába való mozgását úgy írta le, hogy „az úttestre (vissza)lépett az átkelés szándékával”, illetve „megfordulást követő ismételt útra lépése”.
- [28] A Btk. 235. § (1) bekezdése szerint a közúti baleset okozásának vétségét az követi el, aki a közúti közlekedés szabályainak megszegésével másnak vagy másoknak gondatlanságból súlyos testi

sértést okoz. A (2) bekezdés b) pontja szerinti minősített eset, ha halált okoz.

- [29] A közúti baleset okozásának vétsége ún. kerettényállás, amely a közúti közlekedés szabályainak a megszegésével valósulhat meg. A közúti közlekedés szabályait elsősorban a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (továbbiakban: KRESZ) határozza meg.
- [30] A közúti baleset okozása eredmény-bűncselekmény, az eredményre a terhelt gondatlanságának ki kell terjednie, és a közúti közlekedési szabályok megszegésében megnyilvánuló elkövetési magatartásnak oksági kapcsolatban kell állnia a bekövetkezett eredménnyel.
- [31] A KRESZ. 43. § (4) bekezdés a) pontja értelmében a gépjármű vezetőjének fokozottan ügyelnie kell az úttesten a menetrend szerint közlekedő járművek megállóhelyéről az úttestre lelépő gyalogosok megóvására. E jogszabályi rendelkezés nem ír elő kötelező sebességkorlátozást, így a KRESZ 26. § (4) bekezdése alapján a jármű sebességét a KRESZ 26. § (1)-(3) bekezdésében meghatározott sebességhatárokon belül úgy kell megválasztani, hogy a vezető járművét meg tudja állítani az általa belátott távolságon belül és minden olyan akadály előtt, amelyre az adott körülmények között számítani kell.
- [32] Az irányadó tényállás alapján az alábbi tények voltak megállapíthatóak:
- a sértett a baleset időpontjában a terhelt menetiránya szerinti jobb oldalról balra haladt,
  - kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, hogy amikor a sértett a terhelt haladási iránya szerinti baloldali buszmegállóból a szemközti oldal felé elindult, megfordulása előtt csak részben haladt be a terhelt forgalmi sávjába, lehetséges, hogy a sértett elérte az út jobboldali vonalát, majd megfordulva visszaindult a túloldalra, azaz az úttestre „(vissza)lépett” (Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.443/2018/3. számú ítélet 2. oldal 4. bekezdés, 3. oldal 34. sor, 5. oldal 8. sor),
  - kétséget kizáróan kizárt, hogy a sértett eleve a terhelt menetiránya szerinti jobb oldalról bal oldal felé közlekedett,
  - a sértett - a terhelt menetiránya szerinti - bal oldalról indulása esetén a terhelt a balesettől 106 méterről észlelhette a sértettet, azaz a baleset bekövetkezése előtt 7,6 másodperccel,
  - ha a sértett a terhelt menetiránya szerinti bal oldalról a jobb oldal felé haladt, és a jobboldali járdát elérve, arról ismételt az úttestre (vissza)lépett, akkor a terhelt 23-27 méterre a baleset helyszínétől észlelhette a sértettet, ebben az esetben a baleset vészfékezéssel 41-46 km/h, míg lassító fékezéssel 32-38 km/h sebesség esetén lett volna elkerülhető,
  - a terhelt által vezetett személygépkocsi a saját sávjában haladt és az 50-55 km/h sebességről az ütközéskori 40-44 km/h sebességre lassított.
- [33] A jogerős ítéletben rögzített tényállás a sértett balesetet megelőző pontos mozgását nem állapította meg, mert az kétséget

kizáróan nem volt megállapítható.

- [34] A Veszprém Megyei Főügyészség a felülvizsgálati indítványában az ítéleti tényállás szerint lehetséges, de kétséget kizáróan meg nem állapítható sértetti mozgássor közül kizárólag azt az egyet elemezte, mely szerint a sértett a terhelt menetiránya szerinti baloldali buszöbölből indult el, átért a jobboldali buszöbölbe, majd mindvégig az úttesten maradva onnan visszaindult a baloldali buszöböl irányába. Ez alapján jutott arra a következtetésre, hogy a konkrét veszélyhelyzet már a sértett baloldali buszöbölben történő úttestre lépésekor kialakult és az a baleset bekövetkezéséig folyamatosan fennmaradt. Az ítéleti tényállás azonban ezt a sértetti mozgássort kétséget kizáróan nem állapította meg. Így a felülvizsgálati indítvány a jogerős ítéletben megállapított és a felülvizsgálat során irányadó tényállást támadta azzal, hogy az összes többi lehetséges - kétséget kizáróan nem bizonyított, de kétséget kizáróan ki sem zárt - eseménysort figyelmen kívül hagyta.
- [35] A baleset bekövetkezése előtti eseménysor tekintetében természetesen nem zárható ki az ügyészség által felvázolt lehetőség sem, azonban az kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást és kétséget kizáróan nem bizonyított tény a terhelt terhére nem értékelhető.
- [36] A Kúria maradéktalanul egyetértett az alapügyben eljáró másodfokú bíróság álláspontjával abban, hogy - az ítéleti tényállás szerint kétséget kizáróan nem igazolható, de nem is cáfolható - valamennyi lehetséges sértetti mozgássor elemzése alapján meg kell vizsgálni, hogy az ütközést (balesetet) a terhelt közlekedési szabályszegő magatartása okozta-e. Amennyiben ez nem minden esetben állapítható meg, akkor a terhelt büntetőjogi felelősségére kétséget kizáróan nem lehet következtetést levonni.
- [37] Így a másodfokú bíróság a terhelt büntetőjogi felelősségének vizsgálata során a kétséget kizáróan meg nem állapítható balesetet megelőző valamennyi lehetséges eseménysor vizsgálata alapján vont következtetést arra, hogy valamennyi eset számbavételével kétséget kizáró következtetés vonható-e arra, hogy a terhelt közlekedési szabályt segezt és ezzel okozati összefüggésben következett be az ütközés (baleset).
- [38] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az ítéleti tényállás szerinti valamennyi sértetti mozgássor vizsgálata alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy amennyiben a sértett a baloldali buszöbölből a jobboldali buszöbölbe átért, és ezt követően a járdáról ismételten az úttestre visszalépett, akkor a balesetet megelőző ismételt úttestre lépéshez, a visszafordulás pillanatához viszonyítva kell vizsgálni, hogy a terhelt közlekedési szabályt segezt-e, és ha igen akkor ezzel okozati összefüggésben következett-e be a baleset.
- [39] A sértett jobboldali ismételt úttestre lépésekor a terhelt féktávolságon belül volt, ezáltal észlelési és cselekvési késedelme nem volt. A következetes bírói gyakorlat értelmében a baleset elhárítása érdekében - ilyen közlekedési szituációban - a jármű vezetőjének nincs vészfékezési kötelezettsége.

- [40] Az irányadó tényállás alapján megállapítható volt - és azt a másodfokú bíróság ítélete indokolásában részletesen kifejtette -, hogy amennyiben a sértett a terhelt menetiránya szerinti baloldali járdáról indult, akkor a terheltnek a sértettet 106 méterrel a baleset helyszínétől észlelnie kellett, ezt az útszakaszt a járművel - 50 km/h sebesség esetén - 7,6 másodperc alatt tette meg. Az úttest szélessége 7 méter volt, a gyalogos sebessége 1,1-1,3 m/s, azaz a sértett áthaladása biztosított volt.
- [41] A KRESZ 43. § (4) bekezdés a) pontja fokozott ügyelési kötelezettséget ír elő a gépjármű vezetőjére. Ugyanakkor e kötelezettség mellett sem állapítható meg a járművezető szabályszegése, ha a gyalogos olyan magatartást tanúsít, amire a vezetőnek nem kell számítania.
- [42] A KRESZ 21. § (6) bekezdésének előírása a fokozott gondosságot és körültekintést igénylő útszakaszon (területen) is irányadó, miszerint a gyalogos az úttestre akkor léphet, ha meggyőződött annak veszélytelenségéről. Az úttestre váratlanul nem léphet, köteles az úttesten késedelem nélkül átmenni és tartózkodni minden olyan magatartástól, amely a járművek vezetőit megzavarhatja vagy megtévesztheti. Mindezek tükrében a féktávolságon belül az úttestre lelépő (visszalépő) gyalogosra még fokozott ügyelési kötelezettség esetén sem kell számítania a jármű vezetőjének.
- [43] Ha a sértett a bal oldalról indult el a jobb oldal irányába, akkor a terhelt által választott sebesség mellett a sértettnek az úttest bal oldaláról a jobb oldalra történő áthaladása balesetmentesen biztosított volt, a sértett úttestre való visszalépésével a jármű vezetőjének még a tőle elvárható gondosság és körültekintetés alapján sem kellett számolnia (BH 1981.180.).
- [44] A balesetet megelőző szituációban a kb. 8 főből álló csoport a jobboldali buszmegállóban állt, így a buszmegálló irányába közlekedő járművezetőnek a buszra várakozókra tekintettel nem kellett arra számítania, hogy váratlanul az úttestre lelépnek, hiszen a forgalmi sávjában nem haladt előtte menetrend szerinti buszjárat, ami esetlegesen a gyalogosok váratlan úttestre lépésének veszélyét jelentette volna.
- [45] A fokozott ügyelési kötelezettség nem azonosítható a fékezési- vagy megállási kötelezettséggel, hanem az adott közlekedési szituációnak megfelelő, fokozott körültekintéssel megválasztott sebességet foglalja magában.
- [46] Így a Kúria nem osztotta a Legfőbb Ügyészség álláspontját abban, hogy a KRESZ 43. § (4) bekezdésében megfogalmazott fokozott ügyelési kötelezettség megszegésében megnyilvánuló kötelezettségszegés az irányadó tényállás alapján - a balesetet megelőző - lehetséges valamennyi sértetti mozgássor esetén a terhelt terhére megállapítható.
- [47] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a közúti baleset okozásának vétsége miatt emelt vád alól törvényesen mentette fel a bíróság a terheltet, mivel az irányadó tényállás alapján a közlekedési szabályszegő magatartását kétséget kizáróan nem



lehetett megállapítani.

- [48] A Kúria a Be. 659. § (5) bekezdése alapján hivatalból lefolytatott vizsgálata eredményeként megállapította, hogy az alapügyben eljáró bíróság a Be. 649. § (2) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértést nem vétett.

#### IV.

- [49] Mindezekre figyelemmel a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése értelmében tanácsulésen eljárva a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályában fenntartotta.
- [50] A Be. 653. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás lefolytatására a harmadfokú bírósági eljárás szabályait az e Fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A harmadfokú bíróság határozatával szemben viszont a Be. nem biztosítja a fellebbezés lehetőségét, s attól eltérő rendelkezést a Be. XC. Fejezete sem tartalmaz. A végzés ellen tehát nincs helye fellebbezésnek.
- [51] A végzés felülvizsgálatát pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.
- [52] Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 652. § (6) és (7) bekezdésén alapul azzal, hogy - a Be. 656. § (4) bekezdése szerint - az ugyanazon jogosult által ismételt előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2019. július 8.

. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Gimesi Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Krecsik Eldoróda s.k. bíró

A kiadmány hitelével:  
Lévai Viktória  
tisztviselő